

UNA ALTRA ÀSIA ÉS POSSIBLE

MICHAEL AMALADOSS

Institut per al Diàleg amb Cultures i Religions,
Chennai, Índia

Àsia té la meitat de la població del món. Excepte en alguns dels seus països, com Japó, Taiwan, Hong Kong, Singapur i Corea del Sud, forma part del tercer món. Comprèn molts pobles pobres, i l'escletxa entre els rics i els pobres està creixent. En el seu afany per aconseguir les economies més riques, els països asiàtics s'estàn compromentent amb un desenvolupament tecnològic no planificat que condueix a la destrucció ecològica. A les multinacionals, se'ls permet explotar els recursos humans i materials d'Àsia. El treball mal pagat de les dones i fins dels nens és utilitzat per abaixar els costos de producció. La fuga de cervells i el treball dels emigrants estàn reduint els seus recursos humans. El turisme sexual -que afecta dones i nens- és estimulat, o tolerat, com a font d'ingressos. El procés de mundialització està concentrant el poder econòmic i polític, amb el suport del poder militar d'Amèrica del Nord i d'Europa, convertint Àsia en un immens mercat obert a les seves mercaderies i en una font de treball barat. En la major part dels països la població està creixent. La concurrència entorn dels limitats recursos disponibles està creant moltes tensions entre diversos grups, mantinguts units fins ara per la religió, l'etnicitat, la nacionalitat o la llengua. Hi ha conflictes permanents de baixa intensitat en molts països.

La panoràmica sembla fosca, i, en efecte, el futur sembla depriment.

Però hi ha molts signes positius de presa de consciència del poble, que contrapesen aquest quadre negatiu. Podem afirmar confiadament que **una altra Àsia és possible**.

Quins són els factors que ens animen a mirar així el futur?

El més important és la riquesa que Àsia té en **recursos humans**. Quant a l'edat, Àsia és un continent molt jove, comparat amb la població envellida d'Europa i d'Amèrica. Té un gran exèrcit de gent jove. Aquest poble està arrelat i sostingut per cultures asiàtiques mil·lenàries, encapçalades per Xina i Índia. Aquestes cultures han estat capaces de resistir l'impacte de les cultures europees durant el període colonial, i de créixer

per mitja d'una creativa interacció. També han estat capaces d'integrar la ciència i la tecnologia modernes sense malmetre els seus valors bàsics. No hi ha problema de secularització a Àsia.

Se sol dir que el coneixement és poder. El coneixement avui fa ús dels mitjans electrònics. És la **tecnologia de la informació**. A tot el món se sap que la joventut asiàtica té una gran afinitat amb aquestes formes de tecnologia i coneixement. Aquests joves jugaran un important paper en el desenvolupament del món del futur. La tecnologia de la informació transformarà la vida del poble asiàtic. L'ajudarà a saltar de cop diversos estadis de desenvolupament pels quals Europa va haver de passar.

El poble asiàtic també s'està fent **políticament conscient**. En cada país, els grups sotmesos estan fent-se conscients dels seus drets i s'afirmen a si mateixos per mitjà de tota mena de moviments sociopolítics. Tot i que encara hi ha alguns governs violents en alguns països, de dictadures militars només n'hi ha en uns pocs països, com Burma i Tibet. La democràcia s'està afirmant, a pas lent però segur, en molts països. El poder del poble s'està fent visible per tot arreu. Els indonèsis van enderrocar el seu president en una revolució sense sang. Timor Est va aconseguir la seva independència. Una reafirmació semblant de la democràcia ha tingut lloc a Taiwan i a Corea del Sud. Índia continua sent la democràcia més gran del món, amb més d'un millardo (mil milions) de persones.

És curiós que la major part dels països asiàtics són- **multiculturals i multireligiosos**. Malgrat tensions ocasionals, han aconseguit viure plegats i crear comunitat. A Filipines, Sri Lanka, Índia, Burma i Indonèsia, les negociacions de pau han substituït conflictes actius i fins i tot violents. Aquestes negociacions representen el reconeixement de la identitat diversa dels grups i de la seva autonomia dins una federació política. D'aquesta manera, pobles diversos són capaços de participar a la presa de decisions i determinar el seu propi futur.

També hi ha hagut un despertar en el camp de l'ecologia. La gent és més sensible al rol que la Terra

juga en la vida de l'ésser humà i del cosmos. Els pobres i els grups tribals en les àrees selvàtiques s'han fet conscients de la destrucció creixent de l'ambient i estan resistint a l'avanç de la tecnologia. S'han fet també protestes contra el desplaçament de la població i la destrucció del seu hàbitat cultural. Va haver-hi un cas famós al nord de l'Índia, on les dones abraçaven els arbres del bosc per evitar que fossin tallats, encara que alguns dels talladors empleats eren els seus propis marits. En el sud de l'Índia la població ha trobat camins alternatius a la contenció dels rius mitjançant sistemes equilibrats de reg. Els pescadors s'han organitzat per lluitar contra la pesca d'arrossegament que destrueix els bancs de pesca i priva el poble pescador del seu mitjà de vida. La gent de Filipines ha estat capaç de detenir la destrucció de les selves amb la producció de béns agrícoles en finques per al mercat d'exportació.

Aquests moviments populars han estat capaços d'obligar els governs a protegir els seus interessos en l'equilibri ecològic de l'univers. I és significatiu que molts d'aquests moviments són no violents, segons l'exemple de Mahatma Gandhi.

Els valors centrals del poble estan arrelats en la **religió**. Àsia és el bressol de les religions del món: hinduisme, confucianisme, budisme, cristianisme i islam. Totes aquestes religions estan ressorgint i han adquirit una nova configuració en el context de l'impacte de la modernitat. El secularisme és el resultat de la lluita entre l'Estat i l'Església a Europa. Aquest conflicte no es dona a Àsia, i per això Àsia no està secularitzada com Europa. Encara que les religions d'Àsia puguin semblar com bolcades a l'altra vida, la veritat és que no descuiden la consecució de la plenitud de la vida aquí i ara. Sistemes de meditació com el ioga i el zen promouen la pau interior i l'harmonia enmig d'un món agitat. Aquests sistemes s'estan fent més i més populars.

La **medicina alternativa** promou la salut holísticament. La medicina tradicional de l'Índia i de Xina està basada en herbes i en les energies del propi cos. Pràctiques com l'acupuntura estimulen el cos a curar-se per si mateix. L'energia que flueix del cos ha estat estudiada experimentalment i és canalitzada per sistemes com la curació Reiki i Pranic. Concentració mental, energia psicofísica i herbes naturals formen una poderosa combinació per a promoure una salut integral.

Encara que hi ha certs corrents de **fonamentalisme** religiós i moviments que usen les religions com a forces polítiques, les religions asiàtiques són majorment amants de la pau. En realitat, el fonamentalisme és una

reacció a l'opressió econòmica, política i cultural dels grups dominants mundials.

En l'Àsia del futur les **dones** arribaran a la seva autonomia. És cert que les cultures asiàtiques han oprimat les dones de diverses maneres en el passat. Però en l'últim any la necessitat econòmica ha portat la dona a la plaça pública a buscar treball. Això els ha donat, a elles, una nova independència i autoestima, així com una creixent presència en la política. A l'Índia, per exemple, hi ha un moviment a favor de l'atorgament del 33% de la representació del Parlament a les dones. Noves àrees com la tecnologia de la informació són accessibles a les dones ja que no exigeixen força bruta, sinó intel·ligència. De fet, a Àsia hem tingut dones primer ministre a Pakistan, Índia i Bangla Desh. Hi ha dones presidents a Sri Lanka i Filipines.

Una de les raons del retard d'Àsia és la dominació colonial de segles passats. La seva nova independència certament significa una nova oportunitat. Una altra Àsia és certament possible perquè Àsia té **cultures** que ofereixen una altra visió del món i un sistema de valors diferent de la cultura dominant euroamericana, que és un sistema orientat cap al consum i la competència, perjudicial per al cos i per a la terra. Les cultures asiàtiques són positives, i integradores del cos i de la natura. Mentre les cultures euroamericanes són individualistes, les cultures asiàtiques són comunitàries. Són sensibles a l'«altre». La intel·ligència emocional és part del seu sistema, i són igualment forts en racionalitat. L'harmonia ha estat el seu objectiu. Estan arrelades en la religió. Els asiàtics s'estan fent conscients a poc a poc de les seves riqueses. Si poguessin desenvolupar els seus recursos, podrien satisfer les necessitats de tots equitativament.

La joventut de la seva població garanteix que el futur del món és seu.

Com ha demostrat la recent guerra contra Iraq, el colonialisme polític i econòmic no ha acabat encara. Però l'arrogància de les forces colonialistes serà la seva destrucció. Aquesta és l'oportunitat dels asiàtics per mostrar al món que tenen realment un mode de vida alternatiu: **una altra Àsia és possible!**